

درگیری با روسیه بعید است

دیبرکل پیشین ناتو وقوع درگیری مستقیم میان این ائتلاف نظامی غربی و روسیه را بعید دانست. «ینس استولتنبرگ» دیبرکل پیشین ناتو در گفت‌وگویی با کانال یوتیوب «نیوز ایجنس» در پاسخ به این سوال که آیا سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) در مدت ۱۰ سال آینده وارد جنگ مستقیم با روسیه خواهد شد؟ گفت: من فکر می‌کنم درگیری (مستقیم) میان ناتو و روسیه بعید است و ما شاهد هیچ گونه تهدید قریب‌الوقوع نظامی از سوی روسیه علیه هیچ‌یک از متحدان ناتو نیستیم. دیبرکل پیشین ناتو در پاسخ به سوالاتی درباره گمانه‌زنی مقامات ارتش انگلیس درباره محتمل بودن این امر گفت: من همچنان معتقدم این اتفاق بعید است. می‌توان تخمین زد که احتمال این اتفاق ۵ درصد، ۱۰ درصد، ۱ درصد یا به هر میزان دیگر است؛ مسئله اصلی این نیست. اظهارات استولتنبرگ در پی ابراز نگرانی پابخت‌های اروپایی پیرامون تحرکات پهباده‌ها و جنگنده‌های روسی در منطقه بالتیک و با نقض حریم هوایی کشورهای عضو ناتو مطرح می‌شود.

معاون ونس نمی‌شوم

رئیس جمهور آمریکا گفت که حاضر نیست برای دور زدن محدودیت دودوره‌ای ریاست جمهوری در آمریکا در انتخابات بعدی در جایگاه معاون «جی‌دی‌ونس» در رقابت‌ها حاضر شود. «دونالد ترامپ» رئیس جمهور آمریکا با این حال احتمال نامزدی دوباره در انتخابات آینده را منتفی ندانست. قانون اساسی آمریکا به افرادی که دو دوره در مقام ریاست جمهوری حضور داشته‌اند اجازه شرکت دوباره در انتخابات را نمی‌دهد. ترامپ از ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۰ نخستین دوره ریاست جمهوری خود را پشت سر گذاشته و در حال حاضر نیز دور دوم خود را سپری می‌کند؛ بنابراین او اجازه نامزدی در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۲۸ به عنوان رئیس جمهور را نخواهد داشت، اما می‌تواند به‌عنوان معاون جی‌دی‌ونس حاضر شود تا این محدودیت را دور بزند. ترامپ که برای ملاقات با امپراتور ونخست‌وزیر ژاپن راهی توکیو شده، این اظهارات را زمانی بیان کرد که یک خبرنگار در هواپیما از او درباره ادعای «استیو بنن»، استراتژیست سابق ترامپ پرسید. بنن گفته بود ممکن است یک طرح محرمانه متمم بیست‌ودوم قانون اساسی درباره محدودیت دودوره‌ای را بی‌اثر کند.

توافق پوتین و مادورو

طبق فرمانی که دیروز در وب‌سایت رسمی اطلاعات حقوقی دولت مسکو منتشر شد، پوتین قانون مشارکت راهبردی با ونزوئلا را امضا کرد. در تاریخ هفتم می، «ولادیمیر پوتین» رئیس جمهور روسیه و همتای ونزوئلایی‌اش «نیکولاس مادورو» در مسکو مذاکراتی انجام دادند و توافقنامه‌ای در مورد مشارکت و همکاری استراتژیک امضا کردند که زمینه همکاری بیشتر در اقتصاد، انرژی، معدن و سایر بخش‌های استراتژیک را فراهم می‌کند. به نقل از خبرگزاری ریائونوستی، در این توافقنامه آمده است که دو طرف به شدت با اقدامات قهری و محدودکننده یکجانبه، از جمله اقدامات فراسرزمینی که نقض منشور سازمان ملل و سایر هنجارها و اصول شناخته‌شده جهانی حقوق بین‌الملل است، مخالف هستند. همچنین رؤسای جمهور روسیه و ونزوئلا موافقت می‌کنند که در تشکیل یک زیرساخت مالی مستقل روسیه و ونزوئلا مشارکت کنند.

بهبود می‌بخشد. در این سناریو، به‌رغم محدودیت‌های قابل توجهی که دارد، ایالات متحده با انجام حملات هوایی در خاک ونزوئلا، تقویت مخالفان داخلی و انجام عملیات مخفی برای تقویت مخالفت در ارتش، فشار بر مادورو را به میزان قابل توجهی افزایش می‌دهد. مادورو برای جلوگیری از خطر حمله علیه خود یا تهاجم زمینی به ونزوئلا، موافقت خواهد کرد که به همراه برخی از نزدیکترین متحدانش به تبعید برود اما برخی از این افراد و دیگر مقامات عالی‌رتبه دستگیر شده و در ونزوئلا یا ایالات متحده با محاکمه روبه‌رو خواهند شد. تحویل قدرت از سوی مادورو از طریق مذاکره با آمریکا، راه را برای انتقال مسالمت‌آمیز قدرت در ونزوئلا هموار کرده و خطر بی‌ثباتی سیاسی و ناآرامی را کاهش می‌دهد. ادموندو گونزالس - رهبر مخالفان ونزوئلا که همه او را به عنوان برنده انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۲۴ می‌شناسند - احتمالاً از تبعید در اسپانیا باز می‌گردد تا ریاست جمهوری را بر عهده بگیرد. با این حال، کورینا ماچادو بیشترین قدرت و نفوذ را در دولت جدید حفظ کرده و در نتیجه به عنوان رابط اصلی بین کاراکاس و جامعه بین‌المللی عمل خواهد کرد. آغاز به کار دولت جدید به صورت سازمان‌یافته، اقتصاد ونزوئلا را تثبیت می‌کند و تعداد زیادی از مهاجران ونزوئلایی را به بازگشت به خانه سوق می‌دهد، زیرا شرایط زندگی به تدریج بهبود می‌یابد.

وقوع این سناریو بسیار بعید است زیرا کاخ سفید مذاکرات دیپلماتیک با ونزوئلا را متوقف کرده و بعید است که مذاکرات را در سه تا شش ماه آینده از سر بگیرد. علاوه بر این، بعید است که تشکیلات سیاسی و نظامی گسترده کاراکاس با رسیدن به راه‌حل از طریق مذاکره موافقت کند. دلیل این مخالفت این است که عدم پیگرد قانونی یا تضمین امنیت واشنگتن احتمالاً فقط به نفع مادورو و چند دستیار وی خواهد بود، نه بسیاری از مقامات عالی‌رتبه دولتی و نظامی که در فعالیت‌های غیرقانونی مانند قاچاق مواد مخدر، نقض حقوق بشر و فساد دست دارند. بنابراین این دسته از مقامات در مسیر هر نوع مذاکره‌ای با آمریکا کارشکنی خواهند کرد.

حمله زمینی ایالات متحده و تغییر رژیم در ونزوئلا (خیلی خیلی کم)

دولت ترامپ برای سرنگونی رژیم مادورو به حملات هوایی گسترده و حمله زمینی متوسل می‌شود، اما حضور نظامی ایالات متحده تا حدی خطرات ناآرامی و بی‌ثباتی سیاسی را در کوتاه‌مدت تا میان‌مدت کاهش می‌دهد. در این سناریو، دولت ترامپ از متحدان خود در مناصب مهم در کنگره برای دور زدن تلاش‌های کنگره برای جلوگیری از اقدام نظامی در ونزوئلا استفاده خواهد کرد. با وجود مخالفت گسترده نمایندگان کنگره و شهروندان آمریکایی، کاخ سفید سپس ذیل هدف اعلام‌شده مهار قاچاق مواد مخدر، شکست استبداد چپ‌گرا و مهار نفوذ چین در منطقه، اقدام به آغاز عملیات زمینی نظامی در ونزوئلا خواهد کرد. واشنگتن در راستای آماده شدن برای انجام این عملیات در کشوری با دو برابر وسعت عراق، به تدریج مواضع خود علیه رژیم ونزوئلا را تشدید می‌کند و استقرار پرسنل نظامی خود را در دریای کارائیب جنوبی طی چند ماه گسترش خواهد داد و هم‌زمان تعداد حملات در دریا و در خاک ونزوئلا را افزایش می‌دهد. ارتش ایالات متحده سپس چندین حمله علیه پایگاه‌های اصلی نظامی، سیاسی و اقتصادی ونزوئلا در کاراکاس و سراسر ونزوئلا، از جمله کاخ ریاست جمهوری، انجام خواهد داد. این کمپین چند هفته‌ای در نهایت با فرار مادورو از ونزوئلا و درخواست پناهندگی در یک کشور متحد یا دستگیری یا کشته شدن توسط نیروهای آمریکایی یا شبه‌نظامیان مخالف پایان می‌یابد. اگر چه نیروهای آمریکایی احتمالاً به سرعت به کاراکاس می‌رسند، اما درگیری‌های خیابانی در پایتخت منجر به تلفات بالای غیرنظامیان و کشته شدن تعداد کمی از سربازان آمریکایی در نبرد خواهد شد. زیرا برخی از اعضای شبه‌نظامیان بولیواری و حامیان مسلح دولت مادورو سعی خواهند کرد از دولت دفاع کنند. این سناریو تهدیدات امنیتی گسترده‌ای را در سراسر ونزوئلا ایجاد می‌کند. به‌خصوص اینکه نیروهای ایالات متحده و مخالفان مادورو برای به دست گرفتن کنترل مناطق دورافتاده‌تر این کشور، مانند جنگل‌های انبوه یا منطقه کوهستانی «آند» که مخفیگاه وفاداران مسلح مادورو خواهد بود، تلاش خواهند کرد. تهاجم نظامی ایالات متحده به ونزوئلا منجر به آوارگی هزاران ونزوئلایی، چه در داخل و چه در کشورهای همسایه، خواهد شد. ایالات متحده پس از فروپاشی دولت مادورو، حضور نظامی خود را در این کشور حفظ خواهد کرد و احتمالاً به مخالفان سیاسی فعلی ونزوئلا اجازه خواهد داد تا قدرت را به دست گیرند. حمایت ایالات متحده از دولت انتقالی، اعتماد تجاری به برنامه‌های این دولت برای جذب سرمایه‌گذاری خارجی را افزایش می‌دهد. با این حال، حامیان مادورو می‌توانند حملاتی را علیه رهبران، مقامات و ساختمان‌های دولت جدید انجام دهند. آنها همچنین می‌توانند به اموال، پرسنل و شهروندان ایالات متحده هم در ونزوئلا و هم در سراسر آمریکای لاتین حمله کنند و خطراتی را برای آمریکایی‌هایی که در کشورهایی با جمعیت مهاجر ونزوئلایی زیاد زندگی می‌کنند یا به آنجا سفر می‌کنند، افزایش دهند.

منابع:

RAND
CATO
CNN
Brookings Institute

ضعیف مادورو؟

قصد آمریکا از اعمال فشار بر ونزوئلا

عالی‌رتبه دولت مادورو، از جمله مقامات کلیدی کابینه و ژنرال‌های ارتش، احتمالاً سعی خواهند کرد کنترل دستگاه دولتی را حفظ کنند، زیرا خوب می‌دانند که برکناری آنها از قدرت، آنها را در معرض اتهامات، محاکمه و حبس احتمالی در ونزوئلا یا ایالات متحده قرار می‌دهد. هر چهره جدیدی نیز برای حفظ هماهنگی سلسله‌مراتب نظامی دست به تلاش بزند احتمالاً موفق نخواهد شد. مرگ مادورو احتمالاً مخالفان را نیز تقویت خواهد کرد و باعث اعتراضات گسترده ضدولتی در شهرهای بزرگ یا حتی اقدامات مسلحانه برای سرنگونی دولت و بر روی کار آمدن دولت جدید خواهد شد. کسانی که هنوز در قدرت هستند، به دنبال سرکوب مخالفان خواهند رفت و این امر به‌طور حتم منجر به درگیری‌های مسلحانه‌ای می‌شود که می‌تواند ونزوئلا را به سمت یک جنگ داخلی سوق دهد. با این اوصاف، از آنجایی که یک دولت ضعیف در ونزوئلا که توسط متحدان مادورو کنترل می‌شود، برای اعمال کنترل در داخل کشور با مشکل مواجه خواهد شد، احتمال تهدید نظامی کشورهای همسایه کمتر خواهد بود. با رفتن مادورو، ایالات متحده نیز حملات دریایی خود را کاهش خواهد داد و اجازه می‌دهد عملیات کشتیرانی تجاری و تفریحی در جنوب دریای کارائیب از سر گرفته شود.

حتی اگر مرگ مادورو منجر به انتقال سریع قدرت شود، مخالفان فعلی همچنان با چالش‌های قابل توجهی روبه‌رو خواهند بود. بخش‌هایی از جمعیت ونزوئلا و نهادهای دولتی به مادورو یا ایدئولوژی سیاسی چپ‌گرای او که از دوران چاوز به یادگار مانده، وفادار خواهند ماند و تلاش‌ها برای پاکسازی این افراد از دستگاه دولتی احتمالاً باعث تظاهرات، اقدامات خرابکارانه یا حتی تلاش برای سرنگونی دولت جدید خواهد شد. افزایش خشونت، ناآرامی‌های گسترده و بی‌ثباتی سیاسی حاد ناشی از این روندها، اقتصاد ونزوئلا را به ورطه رکود خواهد کشاند. وخامت بیشتر شرایط زندگی بحران انسانی را در ونزوئلا دوباره به اوج خواهد رساند و صدها هزار نفر را مجبور به فرار از این کشور می‌کند و قاچاق انسان به سایر کشورهای آمریکای لاتین را نیز افزایش می‌دهد. در میانه این عدم قطعیت سیاسی بسیار زیاد، کسب‌وکارها نسبت به طرح‌های خصوصی‌سازی، سرمایه‌گذاری در بخش انرژی و معدن بدبین خواهند شد

استعفای مادورو به عنوان بخشی از توافق با آمریکا(خیلی خیلی کم)

یک راه‌حل که از طریق مذاکره ونزوئلا و آمریکا به دست خواهد آمد، منجر به استعفای مادورو و انتقال قدرت مسالمت‌آمیز در ونزوئلا می‌شود و چشم‌انداز اقتصادی ونزوئلا را

کمتر خواهد شد و این امر امکان عادی‌سازی تدریجی کشتیرانی تجاری و تفریحی در منطقه را در سه تا شش ماه آینده فراهم می‌کند. علاوه بر این، کاهش تنش، عدم اطمینان برای شرکت‌های نفت و گاز فعال در ونزوئلا را کاهش می‌دهد و گسترش تدریجی تولید را تسهیل می‌کند. این به نوبه خود به بهبود اقتصادی جزئی کمک می‌کند و به کاهش نارضایتی عمومی در ونزوئلا و خروج مهاجران در درازمدت کمک می‌کند.

حمله مستقیم به مادورو و تغییر رژیم(بسیار کم)

دولت ترامپ سعی خواهد کرد با انجام یک حمله هدفمند علیه مادورو، تغییر رژیم را در ونزوئلا اجرا کند و این امر منجر به افزایش بی‌ثباتی سیاسی، درگیری مسلحانه داخلی و بحران انسانی در ونزوئلا خواهد شد. در این سناریو، دولت ترامپ احتمالاً به این نتیجه خواهد رسید که سرنگونی دولت مادورو، برای استراتژی مبارزه با حکومت‌های اقتدارگرای چپ‌گرا در آمریکای لاتین ضروری است. تلاش‌های مخالفان مادورو- به‌ویژه نقشه‌راه پیشنهادی انتقال قدرت که از سوی ماریا کورینا ماچادو، برنده جایزه صلح نوبل، ارائه شده - به نفع شرکت‌های آمریکایی خواهد بود و جایگزینی دولت مادورو با یک دولت طرفدار آمریکا را تضمین می‌کند، بنابراین واشنگتن بیشتر به اقدام علیه دولت مادورو و ترغیب خواهد شد. ایالات متحده ماه‌هاست که حملات خود به کشتی‌های قاچاق مواد مخدر را ادامه می‌دهد و در ادامه شروع به هدف قرار دادن هواپیماها در دریای کارائیب و همچنین مقرهای کارتل در خاک ونزوئلا می‌کند. دولت ترامپ همچنین مواضع شفاهی خود علیه مادورو را تشدید می‌کند و خواستار استعفای او می‌شود و روایت خود را مبنی بر اینکه او یک تروریست قاچاقچی و یک رئیس جمهور نامشروع است تقویت خواهد کرد. سپس واشنگتن در نهایت به یک عملیات مخفی یا حمله نظامی هدفمند علیه رئیس جمهور ونزوئلا متوسل خواهد شد. یک احتمال، گسترش حملات پهبادی ایالات متحده است که دولت ترامپ می‌تواند آن را به عنوان بخشی از سرکوب گسترده‌تر کارتل‌های مواد مخدر توجیه کند. ترامپ اخیراً ادعا کرده که شخص نیکلاس مادورو رهبری کارتل دو لوس سولس را بر عهده دارد. با این حال، ایالات متحده به احتمال زیاد اسلحه، پشتیبانی لجستیکی یا آموزشی را در اختیار مخالفان یا افراد ناراضی را دیگال در دولت مادورو قرار می‌دهد تا آنها را قادر به انجام حملات مسلحانه یا حملات انفجاری ساده علیه مادورو کند و از این طریق بتواند این ادعا را مطرح کند که واشنگتن در قتل مادورو دست نداشته است. خلأ قدرتی که پس از اسقاط دولت مادورو به جا می‌ماند، دوره‌ای از بی‌ثباتی سیاسی شدید را در ونزوئلا موجب خواهد شد. اعضای